

حذف ناخالصی‌های سیلیسی از بنتونیت برای تولید نانورس

حسن صدیقی^۱، مهدی ایران نژاد^{۲*}، مهدی قراباغی^۳

- ۱- کارشناس ارشد فرآوری مواد معدنی، دانشکده مهندسی معدن و متالورژی، دانشگاه صنعتی امیرکبیر
۲- دانشیار دانشکده مهندسی معدن و متالورژی، دانشگاه صنعتی امیرکبیر
۳- استادیار دانشکده مهندسی معدن، دانشگاه تهران

(دریافت ۱۳۹۰/۱/۲۱، پذیرش ۹۱/۷/۲۵)

چکیده

در این پژوهش حذف ناخالصی‌های سیلیسی بنتونیت معدن رشم استان سمنان با استفاده از دو فرایند تهشیینی با عامل شیمیایی هگزاماتافسفات سدیم و هیدروسیکلون به منظور تهیه نانورس مورد مطالعه قرار گرفت. بنتونیت معدن رشم، بنتونیتی سدیمی با عیار پایین بوده و ناخالصی‌های عمدۀ آن کربستوبالیت و کوارتز است که به همراه آن مقادیر اندکی فلدسپار، گچ، دولومیت، کلسیت و زئولیت وجود دارند. نمونه به وسیله‌ی فرایندهای تهشیینی با هگزاماتافسفات سدیم و هیدروسیکلون خالص‌سازی شده است. اینترکلیشن (میان‌افزایی) مونتموریلونیت خالص بدست آمده، با اکتادسیل آمین انجام شد و با آزمایش دیفراکسیون اشعه ایکس ارزیابی شد. نتایج خالص‌سازی نشان داد که با استفاده از هیدروسیکلون نمی‌توان مونتموریلونیت خالص مناسب برای تولید نانورس بدست آورد ولی با استفاده از فرایند تهشیینی با هگزاماتافسفات سدیم می‌توان ناخالصی‌های موجود در نمونه را تا کمتر از ۵ درصد کاهش داد. از بین دو روش ارائه شده روش تهشیینی با هگزاماتافسفات سدیم با توجه به کاهش مطلوب مقدار ناخالصی‌ها و قابلیت افزایش مقیاس، برای تولید نانورس مناسب است. اصلاح مونتموریلونیت خالص شده نشان داد که به کارگیری هگزاماتافسفات سدیم در فرایند خالص‌سازی باعث افزایش فاصله بین لایه‌ای در نمونه اصلاح شده می‌شود.

کلمات کلیدی

مونتموریلونیت، هیدروسیکلون، هگزاماتافسفات سدیم، میان‌افزایی، نانورس

* نویسنده مسئول و عهده دار مکاتبات Email: iranajad @aut.ac.ir

۱- مقدمه

سريع که بر اساس جداسازی مکانیکی مواد با استفاده از تجهیزات مکانیکی متداول شده است، توسط شرکت بین المللی آمکول اختراع و به ثبت رسیده است [۵]. بر اساس شیوه خالص سازی لاگالی، برای حذف هر یک از کانی های موجود در بنتونیت ها یک روند جداگانه وجود دارد که با زدودن کانی های کربناته و بعضی اکسیدهای آهن شروع و تا مراحل فعال سازی نمونه های خالص مونتموریلوئیتی و تبدیل آن ها به نمونه های سدیک، ادامه می یابد [۸]. این روش خالص سازی هیچ گاه کامل نبوده و محصول ممکن است هنوز شامل مقدار کمی از ناخالصی ها مانند کوارتز باشد و از طرفی مواد شیمیایی مورد استفاده برای خالص سازی می تواند اثر منفی بر فرایند تولید نانورس و خصوصیات نانورس بگذارد. روش ارائه شده توسط شرکت آمکول علیرغم اینکه برای خالص سازی بسیاری از نمونه های بنتونیت مناسب است، اما عملکرد آن برای نمونه های که دارای ناخالصی های سیلیسی زیاد باشند مناسب نیست. علاوه بر دو روش بالا روشی دیگر در سال ۱۹۷۳ توسط پاول اسکیک^۱ ارائه شد که در آن برای خالص سازی از عامل متفرق کننده هگزامتفسفات سدیم استفاده نمود. این روش قادر است ناخالصی های غیر سیلیسی را به خوبی حذف نماید ولی عملکرد آن در حذف ناخالصی های سیلیسی وابستگی زیادی به ابعاد ناخالصی های سیلیسی دارد [۹].

در این مقاله، نتایج حاصل از حذف ناخالصی های سیلیسی از بنتونیت معدن رشم با استفاده از روش های هیدروسیکلون و تهشیینی با استفاده از متفرق کننده هگزامتفسفات سدیم با یکدیگر مقایسه شده و مورد ارزیابی قرار می گیرد. برای اصلاح رس خالص شده، اکتادسیل آمین استفاده می شود. در فرایند میان افزایی، آب به عنوان محیط واکنش و اسید کلریدریک برای پرتو نه نمودن اکتادسیل آمین استفاده شد [۱۰] و [۱۱].

۲- آزمایش ها و مواد مورد استفاده

۲-۱- مواد و تجهیزات مورد استفاده

نمونه از معدن بنتونیت رشم واقع در استان سمنان تهیه شد. این نمونه بمدت ۵ ساعت در دمای 60°C خشک شده و مورد استفاده قرار گرفت.

هگزامتفسفات سدیم با درجه خلوص بالا از شرکت شارلووا^۲ تهیه شده و برای خالص سازی بنتونیت مورد استفاده قرار گرفت. اکتادسیل آمین با درج خلوص ۹۰ درصد از شرکت آلدربیچ^۳ تهیه شده و برای اصلاح مونتموریلوئیت مورد استفاده قرار گرفت. برای فرایند خالص سازی از ظرف تهشیینی با ارتفاع یک متر و قطر ۲۰ سانتی متر استفاده شد که سه خروجی در ارتفاع های ۱۰، ۲۰ و ۵۰ سانتی متر از پایین دستگاه تعییه شده بود.

بنتونیت یک ماده معدنی از دسته رس ها یا شبه رس ها است که بطور عمده از کانی مونتموریلوئیت تشکیل شده است. مونتموریلوئیت به طور گستره ای در صنعت مورد استفاده قرار می گیرد [۱]. یکی از مهم ترین کاربردهای مونتموریلوئیت استفاده در تولید نانورس است به طوری که پر کاربرد ترین کانی رسی مورد استفاده در این صنعت است [۳]. به طور کلی در صنعت، مونتموریلوئیت به انواع سدیمی (Na) و کلسیمی (Ca) دسته بندی می شود، که این دسته بندی بر اساس کاتیون قابل تعویض موجود در ترکیب انجام می شود [۴]. نانورس ها، رس های خیلی ریزدانه هستند که اندازه ذرات آنها کمتر از ۵ میکرومتر است. ذرات رس با چنین ابعادی فعالیت زیادی داشته و هنگامی که در پلیمرها، سرامیکها، جوهرها، رنگ ها و پلاستیکها به کار روند خصوصیاتی استثنایی به آنها می دهند [۵]. حداکثر مقدار ناخالصی های همراه با مونتموریلوئیت برای استفاده در فرایند تولید نانورس باید کمتر از ۵ درصد باشد. وجود باعث کاهش خصوصیات مثبت ایجاد شده خواهد شد. بنابراین برای حذف ناخالصی های همراه با مونتموریلوئیت باید روش مناسبی به کار گرفته شود تا رس خالص شده تا حد مطلوب از ناخالصی های همراه آن جدا شده و بتواند خصوصیات مطلوب پلیمر را بهبود بخشد [۶]. ناخالصی های رایج ذخایر بنتونیتی شامل کوارتز، کریستوبالیت، فلدوپار، اپال (CT)، گچ، آلبیت، آنورتیت، اورتوکلаз، آپاتیت، هالیت، کلسیت، دولومیت، کربنات سدیم، سیدریت، بیوتیت، مسکویت، کلریت، پیریت، کائولینیت و هماتیت است [۱]. بیشتر ناخالصی های همراه با بنتونیت ها به جز ناخالصی های سیلیسی ریزدانه با استفاده از روش های خالص سازی متداول به راحتی قابل جدایش است و از آنجایی که برای تولید نانورس، مونتموریلوئیت با درجه خلوص بالای ۹۵ درصد مورد نیاز است حذف ناخالصی های سیلیسی همراه با بنتونیت تا حد مطلوب امری ضروری است و مستلزم استفاده از فرایندهای خالص سازی ویژه است [۷]. وجود مقادیر قابل توجهی کریستوبالیت و کوارتز ریزدانه به همراه بنتونیت ها خالص سازی آنها را بسیار مشکل می نماید. زیرا هم رشدی کریستوبالیت با مونتموریلوئیت و اندازه مشابه ذرات آنها با یکدیگر در فرایند جداسازی این ناخالصی ها بسیار اثرگذار است [۲].

برای خالص سازی بنتونیت ها روش های مختلفی ارائه شده است اما در بین این روش ها دو روش معروف و متداول وجود دارد. در روش اول که در سال ۱۹۸۰ ارائه شد و به روش تری باث و لاغالی معروف است، تخلیص رس، بیشتر بر مبنای جداسازی شیمیایی استوار است [۸]. در سال های اخیر روشی

۴-۲-روش اصلاح

برای اصلاح مونتموریلوئنیت خالص شده از روش تعویض کاتیونی استفاده شده و اکتادسیل آمین برای فرایند میان‌افزایی مورد استفاده قرار گرفت. برای پروتونه نمودن اکتادسیل آمین از HCl استفاده شد و آب به عنوان محیط واکنش مورد استفاده قرار گرفت. نسبت مولی اکتادسیل آمین به مونتموریلوئنیت و HCl به اکتادسیل آمین در آزمایش به ترتیب ۲ و ۱/۵ در نظر گرفته شد. اکتادسیل آمین در دمای ۷۰ درجه سانتی‌گراد در ۱۵۰ ml آب حل شد و سپس به آن ۴۰۰ ml آسید هیدروکلریک ۱۲ مولار اضافه شد تا محیط اسیدی شده و اکتادسیل آمین پروتونه شود. مونتموریلوئنیت خالص شده، در دمای اتاق در آب به طور کامل پراکنده شد و سپس به محلول آمین اضافه شد و سوسپانسیون حاصل به طور پیوسته به مدت ۱ ساعت در دمای ۸۰ درجه سانتی‌گراد هم زده شد. رس اصلاح شده به وسیله فیلتراسیون جدا شده و پس از شستشو با مقدار زیادی آب، مجدداً فیلتر و خشک شده و با استفاده از آزمایش دیفراکسیون اشعه ایکس مورد ارزیابی قرار گرفت.

۵-۲-روش‌های ارزیابی

منحنی‌های دیفراکسیون اشعه ایکس بتنونیت بعد از خالص‌سازی و فرایند میان‌افزایی برای ارزیابی و مقایسه نتایج، مورد استفاده قرار گرفت.

۳-بحث

۱-شناسایی نمونه‌ها

طبق شکل (۱) آزمایش دیفراکسیون اشعه ایکس نمونه مشخص نمود که مونتموریلوئنیت به عنوان کانی رسی و کریستوبالیت و کوارتز ناخالصی‌های غیر رسی اصلی در نمونه هستند. این نتایج با استفاده از آنالیز فلورسانس اشعه ایکس نیز کنترل شد که نتایج آن در شکل (۲) ارائه شده است. آزمایش فلورسانس اشعه ایکس مقدار SiO_2 را ۶۲/۱ درصد و مقدار Al_2O_3 را ۱۱/۵ درصد نشان می‌دهد که این اثبات کننده پایین بودن مقدار مونتموریلوئنیت در نمونه نسبت به ناخالصی‌های سیلیکاته است. کلسیت، زئولیت، گچ، فلدسپار و دولومیت به میزان کمی در نمونه وجود دارند. نتایج این آزمایش‌ها وجود مونتموریلوئنیت سدیمی را در نمونه مشخص می‌نماید.

بمنظور آماده‌سازی نمونه برای انجام آزمایش‌های مورد نظر ابتدا نمونه بوسیله سنگ‌شکن‌های فکی و استوانه‌ای خرد شد و سپس عملیات تجزیه سرندی خشک با استفاده از سرنده‌های استاندارد انجام شد. نمودار تجزیه سرندی در شکل (۳) نشان می‌دهد که $d_{0.1}$ اندازه ابعاد ذرات ۱/۷ میلی‌متر است. فاصله بین

هیدروسیلکلون مورد استفاده ساخت شرکت رج^۴ و دارای ظرفیت ۸۰ لیتر و قطر ۲ اینچ است.

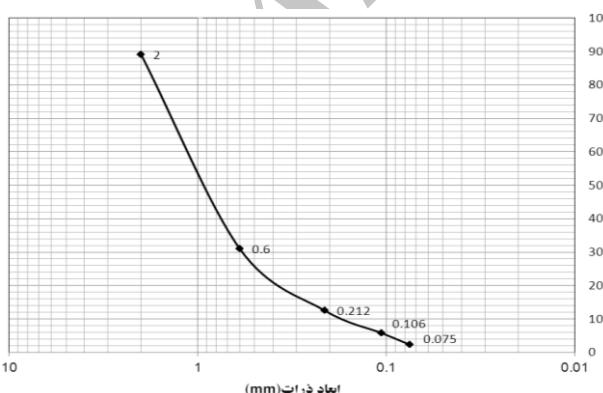
۲-روش‌های شناسایی

نمونه معرف تهیه شده در دمای ۶۰ درجه سانتی‌گراد خشک شده و با استفاده از سنگ‌شکن فکی و استوانه‌ای، تا ۱۰۰ درصد زیر ۲ میلی‌متر خرد شد، سپس به دستگاه پودرکن منتقل شده و تا ابعاد کوچک‌تر از ۲ میکرون پودر شد و برای شناسایی مورد استفاده قرار گرفت. شناسایی نمونه با استفاده از آزمایش پراش اشعه ایکس^۵ و آنالیز شیمیایی با روش فلورسانس اشعه ایکس^۶ انجام شد.

۳-روش خالص‌سازی

برای حذف ناخالصی‌های سیلیسی از دو روش هیدروسیلکلون و تهشینی با استفاده از متفرق‌کننده هگراماتافسفات‌سدیم استفاده شد. برای آماده‌سازی نمونه به منظور انجام آزمایش‌های خالص‌سازی، نمونه معرف تهیه شده پس از خردایش توسط سنگ‌شکن فکی و استوانه‌ای تا ابعاد کمتر از ۲ میلی‌متر، به تانک آماده‌سازی پالپ منتقل شده تا با استفاده از هم زدن سایشی، ذرات مونتموریلوئنیت و باطله از هم جدا شوند. در آزمایش‌های تهشینی با بهینه کردن عامل‌های زمان و درصد جامد پالپ، اثر عامل غلظت محلول هگراماتافسفات‌سدیم که از دیدگاه اقتصادی بسیار مهم است مورد بررسی قرار گرفت. در فرایند خالص‌سازی با استفاده از هیدروسیلکلون، ابتدا پالپی با درصد جامد ۵ درصد تهیه شد. پالپ تهیه شده به هیدروسیلکلون منتقل شده و با تنظیم فشار کاری آن مطابق شرایط ارائه شده در جدول (۲)، آزمایش‌های حذف ناخالصی‌های سیلیسی انجام شد. سریز و تهیز در هر مرحله آزمایش پس از آماده‌سازی با آزمایش دیفراکسیون اشعه ایکس مورد ارزیابی قرار گرفت. در آزمایش‌های هیدروسیلکلون با بهینه کردن عوامل قطر سریز و درصد جامد پالپ، عامل مهم فشار کاری مورد مطالعه قرار گرفت. برای حذف ناخالصی‌های سیلیسی با استفاده از متفرق‌کننده هگراماتافسفات‌سدیم ابتدا پالپی با درصد جامد ۱۰ درصد آماده شد، به طور همزمان محلول رقیقی از هگراماتافسفات‌سدیم تهیه شد. محلول هگراماتافسفات‌سدیم به تدریج و به طور پیوسته به پالپ افزوده شده و هم زده شد. به مخلوط تهیه شده در این مرحله بر حسب شرایط آزمایش ارائه شده در جدول (۲) زمان داده شده تا ناخالصی‌های سیلیسی از آن جدا شود. محصول بخش سوسپانسیون با آزمایش دیفراکسیون اشعه ایکس مورد ارزیابی قرار گرفت.

خام (۵۹ درصد به ۲۴ درصد) با نمونه‌های خالص شده (۷۰ درصد به ۲۵ درصد) به خوبی مشخص است که علیرغم افزایش مونتموریلونیت در محصول سرریز هیدروسیکلون ولی همچنان این نمونه خالص شده برای استفاده در تولید نانورس نامطلوب است. بنابراین، هر چند هیدروسیکلون در جدایش ناخالصی‌ها تا حدودی موفق عمل نموده است اما برای نمونه معدن رشم با توجه به میزان بالای ناخالصی سیلیسی همراه آن این روش قادر نیست که مقدار ناخالصی‌های سیلیسی همراه نمونه را به کمتر از ۵ درصد کاهش دهد. منحنی‌های XRD نشان می‌دهد که مقدار تغییرات ناخالصی‌های سیلیسی با تغییر فشار کاری هیدروسیکلون بسیار ناچیز است. شکل (۵) نتایج آزمایش‌های خالص‌سازی با استفاده از هگزامتافسفات سدیم را نشان می‌دهد. همان طور که در این شکل دیده می‌شود، با افزایش غلظت هگزامتافسفات سدیم، مقدار ناخالصی‌های سیلیسی در نمونه به میزان قابل توجهی کاهش می‌یابد. به طوری که مقدار مونتموریلونیت نسبت به کریستوپالیت در آزمایش ۲ و ۳ نسبت به آزمایش ۱ افزایش قابل توجهی داشته است. همان‌طور که منحنی‌ها نشان می‌دهد با افزایش غلظت محلول هگزامتافسفات سدیم تا ۰/۲ درصد مقدار ناخالصی‌ها تا حد مطلوبی کاهش می‌یابد، اما افزایش غلظت محلول تا ۰/۲۵ اثری در حذف بیشتر ناخالصی‌ها ندارد. منحنی‌های دیفراکسیون اشعه ایکس آزمایش‌های ۲ و ۳ نشان می‌دهند که با خالص‌سازی بنتونیت رشم با این روش می‌توان کوارتز موجود در نمونه را به طور کامل حذف نمود و مقدار کریستوپالیت موجود در نمونه را به کمتر از ۵ درصد کاهش داد. این روش دارای بازیابی بسیار مناسبی است به طوری که در این روش می‌توان ۸۰ درصد مونتموریلونیت موجود در نمونه اولیه را به بخش کنسانتره منتقل کرد (جدول ۳).

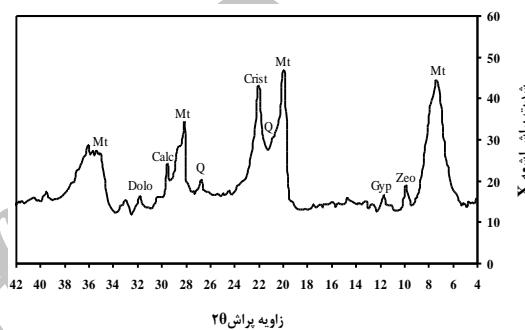

شکل (۳): منحنی دانه‌بندی بنتونیت معدن رشم

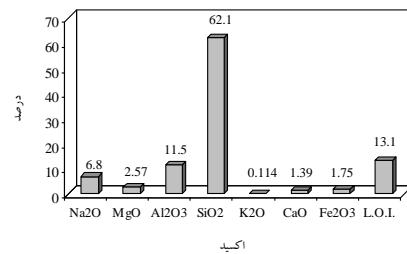
صفحات بلوری مونتموریلونیت در نمونه اولیه ۱۱/۸۷۸ آنگستروم است.

جدول (۱): علامت اختصاری به کاربرده شده در منحنی‌های دیفراکسیون اشعه ایکس

نام کاتی	مونتموریلونیت	کوارتز	کریستوپالیت	کلسیت
علامت اختصاری	Mt	Q	Crist	Calc
نام کاتی	پلازیوکلاز	دولومیت	ژپس	زنولیت
علامت اختصاری	Pig	Dolo	Gyp	Zeo

شکل (۱): منحنی دیفراکسیون اشعه ایکس نمونه خام بنتونیت

شکل (۲): نتایج آزمایش فلورسانس اشعه ایکس نمونه خام بنتونیت
۲-۳- خالص‌سازی بنتونیت

شکل (۴) منحنی‌های دیفراکسیون اشعه ایکس را قبل و بعد از آزمایش هیدروسیکلون نشان می‌دهد. همان‌طور که در شکل دیده می‌شود در فشارهای مختلف، ناخالصی‌های زئولیت، کلسیت، گچ، کوارتز و دولومیت به مقدار قابل قبولی کاهش می‌یابند. کریستوپالیت نیز در نمونه کاهش یافته است، اما به طور نسبی در مقایسه با مونتموریلونیت هنوز بخش قابل توجهی از نمونه را در بر می‌گیرد. محاسبات کمی نشان می‌دهند که مقدار مونتموریلونیت در نمونه‌ها خالص شده در بازه ۶۵ تا ۷۰ درصد است و مقدار کریستوپالیت در نمونه خالص شده بین ۲۵ تا ۳۰ درصد و مقدار بقیه ناخالصی‌ها به طور تقریب کمتر از ۵ درصد است. با مقایسه نسبت مونتموریلونیت به کریستوپالیت در نمونه

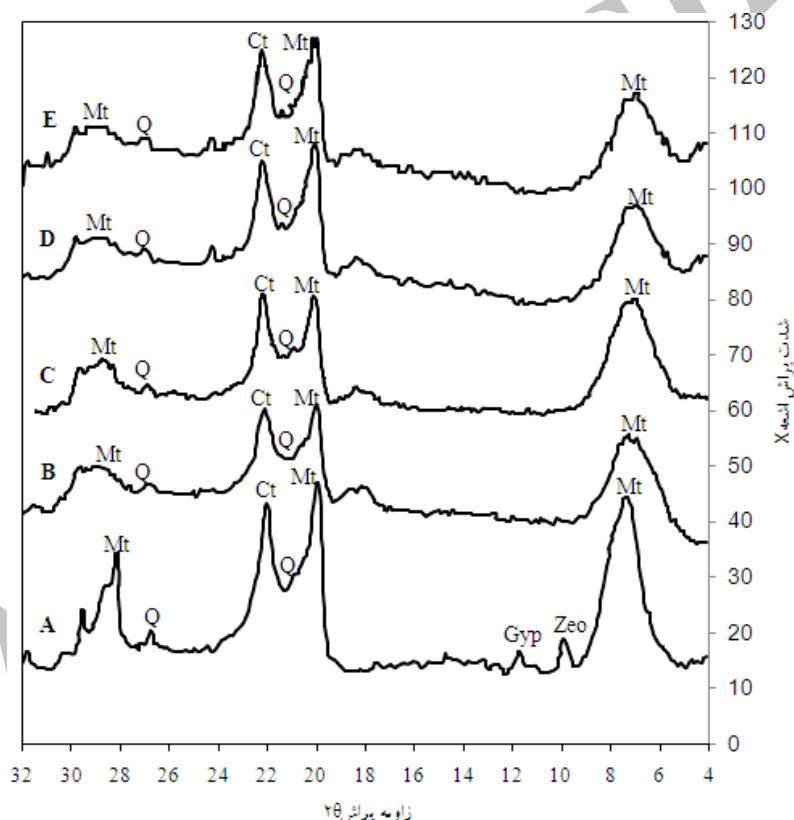
جدول (۲): شرایط آزمایش‌های خالص‌سازی*

خالص‌سازی با روش تنه‌شینی با متفرق‌کننده هگزاماتافسفات سدیم			روش مورد استفاده
۳	۲	۱	شماره آزمایش
۰/۲۵	۰/۲	۰/۱	غلظت هگزاماتافسفات سدیم(%)

*در آزمایش‌های ۱ تا ۳ زمان ته نشینی ۲۴ ساعت و درصد جامد ۱۰ بوده است.

خالص‌سازی با روش هیدروسیکلون				روش مورد استفاده
۷	۶	۵	۴	شماره آزمایش
۲۸	۲۱	۱۴	۷	فشار هیدروسیکلون (psi)

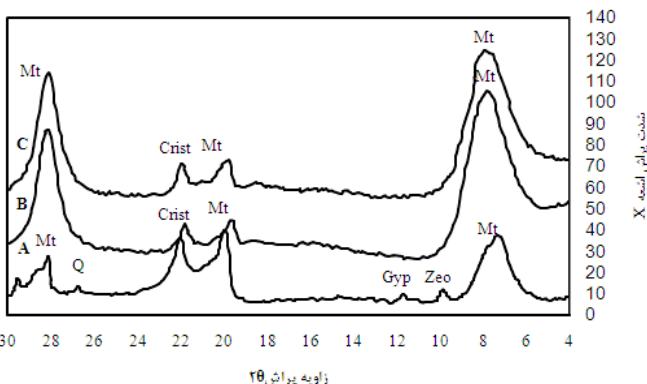
*در آزمایش‌های ۴ تا ۷، قطر هیدروسیکلون ۲ اینچ و درصد جامد پالپ ۵ بوده است.

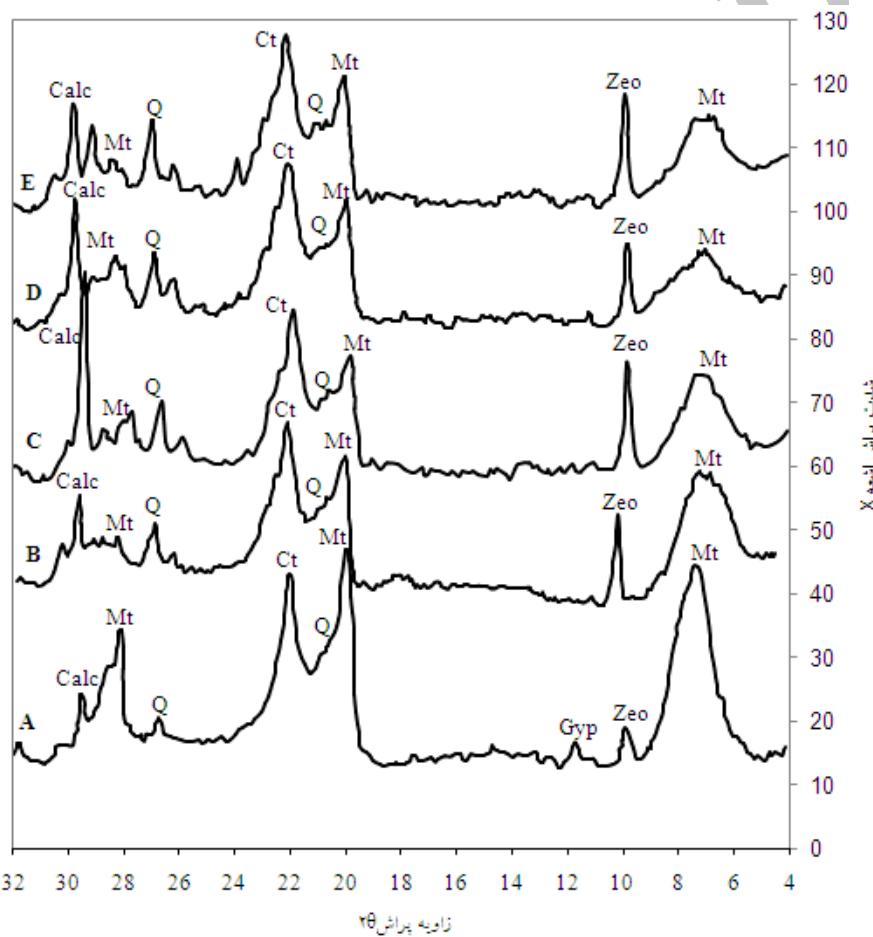
شکل (۴): منحنی‌های XRD سرربز هیدروسیکلون نمونه معدن رشم در فشارهای متفاوت و درصد جامد ۵ درصد (A: نمونه اصلی RH، B: آزمایش ۴، C: آزمایش ۵، D: آزمایش ۶، E: آزمایش ۷)

جدول (۳): نتایج خالص‌سازی با روش ته نشینی (عيار و بازیابی آزمایش‌های ۲، ۱ و ۳- در تمامی آزمایشات وزن نمونه اولیه ۵۰۰ گرم و عیار آن ۵۹ درصد بوده است)

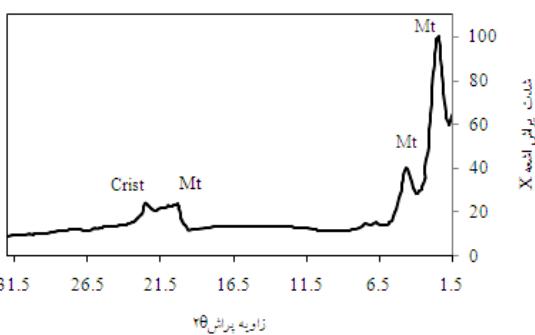
شماره آزمایش			مشخصات محصول
۳	۲	۱	
۲۴۶	۲۵۱	۲۳۱	وزن کنسانتره (گرم)
۹۴	۹۵	۸۰	عيار کنسانتره (%)
۷۸/۳۹	۸۰/۸۳	۶۲/۷۱	بازیابی (%)

شکل (۵): منحنی دیفراکسیون اشعه ایکس نمونه برای آزمایش ۱: A؛ آزمایش ۲: B؛ آزمایش ۳: C

شکل (۶): منحنی‌های دیفراکسیون اشعه ایکس تهریز هیدروسیکلون نمونه معدن رشم در فشارهای مختلف و درصد جامد ۵ درصد (A: نمونه اصلی B: آزمایش ۴، C: آزمایش ۵، D: آزمایش ۶، E: آزمایش ۷)

شکل (۷): منحنی دیفراکسیون اشعه ایکس مونتموریلونیت اصلاح شده با اکتاپسیل آمین

کننده هگرامتافسفات سدیم، در فرایند میان‌افزایی اثر مثبت داشته و برای فرایند تولید نانورس مناسب است.

جدول (۴): تجزیه شیمیایی نانورس تولید شده و بنتونیت خام

Cl	SiO ₂	Al ₂ O ₃	MgO	Na ₂ O	ترکیب	عيار (%)
۴/۲۵	۳۴/۴	۸/۹	۱/۳۶	۰/۲۹	نانورس	
۰	۶۲/۱	۱۱/۵	۲/۵۸	۶/۸	بنتونیت خام	
L.O.I	Fe ₂ O ₃	CaO	K ₂ O		ترکیب	
۴۷/۳۹	۱/۱۸	۰/۱۹	۰/۰۵۱		نانورس	
۱۳/۱	۱/۷۵	۱/۳۹	۰/۱۱۴		بنتونیت خام	عيار (%)

۴- نتیجه‌گیری

بنتونیت معدن رشم با استفاده از دو روش هیدروسیکلون و فرایند تهشینی با متفرق‌کننده هگرامتافسفات سدیم، خالص‌سازی شد. استفاده از هیدروسیکلون در حذف ناخالصی‌های موجود در نمونه تا حدودی موفق عمل نموده است اما در حذف کریستوبالیت تا مقدار مطلوب ناتوان است. اثر تغییرات فشار در هیدروسیکلون برای حذف ناخالصی‌های سیلیسی بسیار ناچیز است. فرایند تهشینی با استفاده از متفرق‌کننده هگرامتافسفات سدیم در حذف ناخالصی‌های سیلیسی بسیار موثر عمل نماید به‌طوری که در شرایط بهینه‌ای از زمان و غلظت هگرامتافسفات سدیم مقدار این ناخالصی به کمتر از ۵ درصد کاهش می‌یابد. اصلاح نمونه خالص‌شده نشان می‌دهد که استفاده از فرایند تهشینی با هگرامتافسفات سدیم اثر منفی در فرایند میان‌افزایی ندارد و با جلوگیری از فولکوله شدن منجر به افزایش فاصله بین لایه‌ای ۳۶ آنگستروم می‌شود.

شکل (۶) منحنی‌های XRD نمونه خام و ته‌ریز هیدروسیکلون را در فشارهای متفاوت نشان می‌دهد. همان‌طور که در این شکل دیده می‌شود، کوارتز، کلسیت، زئولیت و گچ پیک‌های به نسبت شدیدی را نسبت به نمونه‌های خام نشان می‌دهند. نسبت کریستوبالیت به مونتموریلونیت در منحنی‌های ته‌ریز نمونه‌های خالص شده نسبت به نمونه خام بیشتر است و این مovid این مطلب است که استفاده از هیدروسیکلون تا حدودی در حذف کریستوبالیت موثر بوده است. در این روش بازیابی بسیار پایین بوده به‌طوری که فقط ۱۰ درصد مونتموریلونیت موجود در نمونه اولیه به بخش کنسانتره (سریز) منتقل می‌شود.

مقایسه نتایج حاصل از خالص‌سازی بنتونیت معدن رشم با استفاده از هیدروسیکلون و تهشینی با متفرق‌کننده هگرامتافسفات سدیم نشان می‌دهد که هر دو روش در حذف ناخالصی‌های غیر سیلیسی به طور موفقی عمل نموده‌اند. اما مقایسه مقدار ناخالصی‌های سیلیسی به جامانده در نمونه خالص شده با استفاده از دو فرایند، نشان می‌دهد که فرایند تهشینی با متفرق‌کننده هگرامتافسفات سدیم نسبت به هیدروسیکلون در حذف ناخالصی‌های سیلیسی بسیار موفق‌تر عمل نموده است به طوری که این روش مقدار ناخالصی‌های سیلیسی موجود در نمونه را به کمتر از ۵ درصد تقلیل داده است و نمونه خالص شده با این روش برای تولید نانورس مناسب است.

۳-۳- اصلاح نمونه‌های خالص شده

شکل (۷) منحنی دیفراکسیون اشعه ایکس نمونه اصلاح شده را نشان می‌دهد. همان‌طور که در شکل دیده می‌شود، فاصله بین لایه‌ای از $11/۷\text{A}^{\circ}$ تا ۲۲A° افزایش یافته است و این امر بیانگر آن است که عامل شیمیایی هگرامتافسفات سدیم مورد استفاده نه تنها اثر منفی در فرایند اصلاح نداشته است، بلکه با جلوگیری از فولکوله شدن ذرات باعث افزایش کارایی فرایند میان‌افزایی شده است. فاصله صفحات تبلور در نمونه‌ی اصلاح شده بر اساس رابطه برآگ $n\lambda = 2ds\sin\theta$ تعیین می‌شود در این رابطه مقادیر λ و θ از آزمایشات دیفراکسیون اشعه ایکس تعیین می‌شود. جدول (۴) نتایج تجزیه شیمیایی نمونه بنتونیت خام با نمونه اصلاح شده را نشان می‌دهد همان‌طور که دیده می‌شود ناخالصی‌های موجود در نمونه به مقدار قابل توجهی حذف شده‌اند و در فرایند اصلاح مونتموریلونیت خالص شده، درصد قابل توجهی از اکتاپسیل آمین جایگزین سدیم و کلسیم بین لایه‌ای شده‌اند. بنابراین خالص‌سازی بنتونیت با استفاده از متفرق

۵- مراجع

- [۱] حجازی، مجتبی و قربانی، منصور؛ "زمین شناسی ایران، بنتونیت و زئولیت"؛ انتشارات سازمان زمین شناسی ایران، ۱۳۷۳.
- [۲] صدیقی، حسن؛ "بررسی قابلیت تهیه و تولید نانورس از بنتونیت رشم-هفت خوان سمنان"؛ پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشکده مهندسی معدن و متالورژی، دانشگاه صنعتی امیرکبیر، ۱۳۸۷.
- [۳] De Paiva, L. B.; Morales, A. R.; Valenzuela Dias, F. R.; "Organoclays: Properties, preparation and applications", Applied Clay Science, vol. 42, pp. 8-24, 2008.
- [۴] Hasan, M. S.; Abdel-Khalek, N. A.; "Beneficiation and applications of an Egyptian bentonite", Applied Clay Science, 13(2), pp. 99-115., 1998.
- [۵] Murray, H.H.; "Applied clay mineralogy: Occurrences, Processing and Applications of Kaolins, Bentonites, palygorskite-sepiolite, and common clays", Clays and Clay Minerals, vol. 55, pp. 644-645, 2007.
- [۶] Clarey, M.; Edwards, J.; Tsipursky, S.J.; Beall, G.W.; Eisenhour, D.D.; Amcol Intl, US Pat., 6050509, 2000.
- [۷] Sedighi, H.; Irannajad, M.; Alinia, F.; "Reshm bentonite beneficiation for nanoclay application", 2nd international congress on nanoscience & nanotechnology, 28-30 October, university of Tabriz, Tabriz, Iran, 2008.
- [۸] Lars, A.; "Cation exchange and adsorption on clays and clay minerals"; Dissertation, Submitted for the degree "Dr. rer. nat." of the faculty of mathematics and natural sciences, Christian-Albrechts Universität, 2003.
- [۹] P. Schick, U.S. Patent 19375669, July2, 1973.
- [۱۰] Perez-Santano, A.; Trujillano, R.; Belver, C.; Gil, A.; Vicente, M.A.; "Effect of the intercalation condition of montmorillonite with octadecylamine", Journal of Colloid and Interface Science, vol. 284, p.p. 239-244, 2005.
- [۱۱] Chang, Y.W.; Yang, Y.; Ryu, S.; Nah, Ch.; "Preparation and Properties of EPDM/orgonomontmorillonite hybrid nanocomposites", Polymer International, Wiley, Vol. 51, PP. 319-324., 2002.
- [۱۲] Bujdak, J.; Slosiarikova, H.; "The reaction of montmorillonite with octadecylamine in solid and melted state", Applied Clay Science, Elsevier, vol. 7(4), p.p. 263-269, 1992.

۶- پی نوشت ها

¹ Paul Schick

² Sharlua

³ Aldrich

⁴ Retsch

⁵ XRD

⁶ XRF